

ικανός

ικανός, -ή, -ό, επίθ. [*<αρχ. ικανός, ικανός. 1. που είναι πετυχημένος στο επάγγελμά του: «είναι ικανός γιατρός || είναι ικανός δικηγόρος».* 2. επαρκής, ικανοποιητικός ως προς το μέγεθος ή ως προς τον αριθμό: «υπάρχει ακόμα ικανός χρόνος για να προλάβουμε το τρένο || υπήρχε ικανός αριθμός ατόμων που είχαν δηλώσει συμμετοχή στο σεμινάριο». 3. (ειδικά για το στρατό), που είναι άξιος να υπηρετήσει στις τάξεις του στρατού. Για περισσότερες πληροφορίες βλ. λ. [γιωτάς](#).

- *δε σ' έχω ικανό να...*, δε σε θεωρώ άξιο να κάνεις ή να καταφέρεις κάτι: «δε σ' έχω ικανό να κόψεις το ποτό || δε σ' έχω ικανό να κόψεις το τσιγάρο || δε σ' έχω ικανό να φέρεις σε πέρας αυτή τη δουλειά». Συνών. *δε σ' έχω άξιο να(...)*.

- *είναι ικανός για όλα*, είναι αδίστακτος, ενεργεί χωρίς ηθικούς ενδοιασμούς, μετέρχεται όλα τα μέσα προκειμένου να πετύχει κάτι: «πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός μαζί του, γιατί είναι ικανός για όλα».

- *είναι ικανός να...*, έχει την ικανότητα, την αξιосύνη να φέρει σε πέρας κάτι: «ξέρω ότι είναι καλός άνθρωπος, αλλά δεν ξέρω αν είναι ικανός να σου τελειώσει τη δουλειά σου»· βλ. και φρ. *τον έχω ικανό να(...)*.

- *τον έχω ικανό για όλα*, βλ. φρ. *είναι ικανός για όλα*.

- *τον έχω ικανό να...*, τον θεωρώ άξιο να ενεργήσει με κάποιο συγκεκριμένο τρόπο που ξεπερνάει συνήθως τα όρια του κανονικού ή του συνηθισμένου, ιδίως προς το κακό, τον θεωρώ άνθρωπο που δεν έχει ηθικούς ενδοιασμούς: «τον έχω ικανό να βάλει και τον αδερφό του φυλακή αν του χρωστάει λεφτά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας